

[Glønborg]

metode i forbindelse med dette her, for den fandt jeg ikke så hensigtsmæssig, som hvis man havde støttet forslaget om, at vi havde fået et bredt arbejde i en bistandskommission. Nu får vi et stykke arbejde i Udenrigsudvalget med at skrive en betænkning. Det var for øvrigt det argument, der kom fra næsten alle partierne, til vores forslag om en bistandskommission, at dette arbejde sandelig skulle gøres i Udenrigsudvalget, for det var så velegnet et forum.

Jeg har egentlig lyst til at stille et spørgsmål til de mennesker, der har siddet i Udenrigsudvalget i det år, der nu er svundet. Jeg forlanger ikke et svar, men jeg vil i det mindste stille spørgsmålet til behagelig overvejelse: Synes man, at dette Udenrigsudvalg har fungeret så fantastisk hensigtsmæssigt med hensyn til at få nogle ting gjort færdig?

Men vi går ind i arbejdet.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Der er intet i denne debat, som har forklaret mig, hvorfor i alverden dette forslag er blevet opretholdt, og hvorfor vi skulle have debatten i dag. Når jeg hæfter mig ved det, er det såmænd ikke så meget ud fra synspunktet om, at hr. Jørgen Estrup spilder Folketingets tid. Næ, det er, fordi debatten har givet mig en mistanke om, at hr. Jørgen Estrup har stukket Folketinget en plade, og at hr. Jørgen Estrup forsøger at snigløbe de andre partier i finanslovforliget med debatten her.

Hr. Jørgen Estrup sagde, at det sandelig var aftalt i finanslovforhandlingerne. Jeg kunne ikke vide noget om, at lige præcis dette forslag og behandlingen af det var en forudsætning for udnyttelsen af de midler, der er aftalt. Det overraskede mig meget, for hvis det forholdt sig sådan, havde jeg nok fået det at vide. Jeg har forsøgt, så godt jeg nu kunne, under debatten her at få oplyst i Finansministeriet, om hr. Jørgen Estrup taler sandt. Man har ikke dér kunnet oplyse, om det virkelig skulle forholde sig, som hr. Jørgen Estrup siger. Man undrer sig meget over hans påstand, og det vil jeg selvfølgelig grave videre i, for jeg synes, det er interessant, hvis det viser sig, at ordføreren for et parti, der frem for noget ønsker at argumentere for, at der fra denne talerstol kun skal tales sandt, også i de mindste detaljer, har stukket Folketinget en plade.

Min mistanke er også bekræftet af den mangel på logik, som både hr. Riishøj og hr. Glønborg har påpeget. Hvordan i alverden skulle en betænkning eller en beretning over dette forslag kunne danne grundlag for den aftale, der er truffet i finanslovforhandlingerne, og som i sin substans er anderledes end dette her? Der tales om en målsætning, og man kan naturligvis ikke, som hr. Jørgen Estrup prøver – det er dér, jeg mistænker ham for at snigløbe forligspartierne – begynde at tale om, hvorfra man skal skaffe midlerne med præcis øremærkning af dem, som det fremgår af dette forslag, og arbejde med bestemte stigningstakter. Jamen det er der ingen logik i, når der er tale om en målsætning.

Og så det, synes jeg, helt dræbende argument, hr. Riishøj var fremme med: Hvor kommer egentlig hr. Riishøj og hans parti ind i billedet?

Der er ingen logik i de påstande, hr. Jørgen Estrup er kommet med her, og jeg synes ikke, det er voldsomt klædeligt for Det Radikale Venstres engagement i denne sag at have en ordfører, der optræder på den måde.

Hr. Jørgen Estrup og hr. Riishøj var også inde på spørgsmålet om, at ulandsmidler bliver brugt til noget, der efter deres opfattelse ikke er ulandsbistand. Som hr. Jørgen Estrup sagde: Det var jo ikke meningen, at pengene skulle bruges til det. Dér kan jeg bare fastholde, at der er nogle regler for, hvad der er ulandsbistand, og hvad der ikke er det. De regler følger jeg. Jeg vil meget advare partier i Folketinget imod at begynde at lave Folketingets egne regler, som hr. Jørgen Estrup sagde. Hvis man her i landet begyndte at lave sine egne regler, kunne andre få den samme idé, og jeg er ikke helt sikker på, at andre landes egne regler ville bygge på samme ideelle målsætninger, som de ville bygge på, hvis man her i Folketinget lavede egne regler. Jeg er helt sikker på, at man andre steder ville finde på ting, som yderligere ville svække en i forvejen for svag indsats på disse områder.

Jeg synes også, det er forkert og direkte misvisende, når hr. Jørgen Estrup i sit indlæg fremstiller det, som om Danmark under det nuværende system har svært ved at leve op til de forpligtelser, der opstår, når der er nød i verden, og når der er brug for katastrofebistand. Det var det, hr. Jørgen Estrup sagde. Nu